

Nro. 8.

A' FELS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRALY
KEGYELMES ENGEDELMEBÖL.

Indúlt Bétsből , Pénteken Januarius 27-dik napján,
1809-ik éltendőben.

B é c s .

Megfontolván ő Cs. K. Felsege azt , hogy a' ten-
gri kereskedésnek mindenféle való meggatoltatódá-
sa miatt , az Indiákból jövő orvosi szerek naponként
drágulnának , 's tekintetbe vévén , hogy ha ezen
idegen orvosi szerek helyett egyéb hazai Surroga-
tumok találtathatnának , abból az egész Austriai Mo-
narchiára sőt az egész száraz Európára nézve mi né-
mű nagy hasznok következhetnének : olyan határo-
zást méltoztatott kegyelmesen tenni , hogy ezen tö-
kéletes Surrogatumoknak telkerestetésekre és felta-
lításokra olly jutalmak rendeltettefsenek , a' mellyek

H

az illy hafznos találmányoknak fontosságokhoz legyenek alkalmaztatva, 's az ahoz értő tanult embereket ezeknek felkeresésekre felbuzdittsák, a' kik e'szerént azon iparkodjanak, hogy közönségesen vétett az egy részről a' hazai plántáknak és miferesztések orvosi erejek felfedeztelsenek, és meghatározatfsanak, más részről pedig, hogy a' külső elkerülhetetlenül szükséges orvosi szerek helyett, egygyenként vétettelve, hasonló erejű Surrogatumok találta-hafsnak. Különös figyelmetéfséget kell pedig mindenek felett a' Kámforra, Chinára, Opiumra, 's egyéb e'féle idegen országú nevezetes erejű orvosi szerekre fordítani. — A' czélnak elérhetése végett ött kérdések tétettek-ki, és mindeniknek meg felytésiért 500 aranyok rendeltettek, arany pénzben, jutalomúl, mellyeknek elnyeréseken mindeneknek szabad leszen iparkodni, mind a' hazabélieknek mind külföldieknek.

A' megfelytéaze kitétetett 5 Kérdéseket a' jövő Magyar Kurirban fogjuk közleni a' Magyar olvasókkal.

* * *

Nállunk a' tél-jókor eljött. Még Januarius 3 első hetéiben is meglehetős keménységgel tartott. Felette sok hó esett. Azonban a' mult kedden este ve felé, mikor még derekasint esett volna a' hó, meleg szél kezdvén fúni, a' hovat elsőve változtatta — szerdán reggel már folytak az utzákon a' hóvív patakok — a' Dunán hátán a' jeg megindúlt, és a' belső városi lakosok a' Leopoldstadti lakosokat nem kevésé féltik, hogy megáznak.

Spanyol Ország.

A' Párisból Jan. 13-kaig kijött Monitör árku-

saiban kijöttek már a' 22, 23, és 24-dik Bulletinnek (Frantzia Extra-Blattok). Az elhírelt három napí nagy ütközetről, melyben a' hírek szerént az egyesült Anglus és Insurgens armádiák egészfen el-töröltettek volna, ezekben sem taláztatik semmi emlékezet. Tele vannak az Anglusok gyalázásával. Most különösen azért gyaláztatnak a' Frantziáktól, hogy miért nyomultak olyan bátran elő, ha meg nem akartak állani, és verekedni, 's több e'félék. — Azok a' levelek, a' melyekben az erősfittetett, hogy a' Frantzia nagyobb erő Truxillo felé indult volna útnak le felé a' Tagus mellyékein, már vilzsa vettek ezen erősfítéseket, úgy adván most elő a' dolgot, hogy Leonnak és Asturiának fordúlt legyen tsak nem az egész erő, minthogy értésre esett, hogy az Anglusok vezére Moore, az alatt, míg a' Frantziák Ó-Kastiliában tányáztak, Új-Kastiliába beútvén, a' Bayonne és Madrid között való közösülést ketté akarta vágni. Egy Anglus tsapat már Valadolidnál állott, és az Anglus lovások Palentziáig tsapkodtak ki. A' Dalmatziai Hertzeg ekkor hátra vonta magát a' Montanai határokról a' Burgosi út' védelmezésére; az ő segittségére pedig, a' Abrantesi Hertzeg is elő nyomult Vittorián által Burgos felé. —

Igy voltak a' körülállások akkor, midőn a' Császár Madridból, azzal a' nagy plánummal, hogy az egész Anglus armádiát elfogja, vagy semmivé tegye, útnak indult. A' Frantzia nagy armádia három külömbkülömb úton közelített az ellenség felé. A' Császári testörző tsapatok a' Ney és Bessieres seregeikkel, Avilán által Toro felé, Lannes és Junot Burgos felől Palentzia fele, Soult (a' Dalmatziai H.tzeg) Sosilla felől Leon felé felesiettek: hanem

az Anglusok és Insurgensek megértvén, hogy nem csak a' Scout armadiája, hanem az egész nagy armádia ellenek ingúlt, magokat Astorga felé (mint a' 21. dik Bulletinból megírtuk) vízfíza vonták.

A' 22. dik Bulletin summázata: — „Marschal Bessieres a' lovasfággal Dec. 30 kán az Elza vizén által költözvén, Benavente városán túl kergette az ellenséget. Az Anglusok nem eiegedvén meg az Elza hidjának kettévágásával, annak megkölábait is felvették minák által. Haszontalan puszítás. és káros a' lakosoknak. Benaventében azt hírelték el az Anglusok, hogy az Elza partjain 5000 Frantzia lovast vertek meg. 's hogy a' tsatázó mező holt testek által fedeztetne. Erre nézve a' Benaventei lakosok nagyon tsudálkoztak, hogy a' verekedés után a' tsatázó mezőt megvizsgálván, három elesett Anglusnál és két Frantziánál többet halva nem találtak. Ez a' 400 embernek 2000 ellen való verekedése, nagyon ditsőséges a' Frantziákra nézve. Az Anglusok vesztése ezen előjáró csoportok között történt verekedésben, sokkal több volt, mint a' Frantziáké. Az Anglusok olyan sebességgel hátráltak, hogy betegeiket és sebeseiket is az ispotályban hagyták; egy, sátorokkal és ruházattal rakott izép magazintumot felgyújtottak; a' sebes vagy kifáradott lovakat agyonlövöldözték; nem lehet hinni, melly igen nehezteltek a' Spanyolok, midőn több száz lovakat, pistolyok által, a' mi szokásunk ellen, ilyen módon agyonlövöldöztetni láttak. Némelyek valami áldozatnak, valami vallási dolognak nemét is gondolván a' tselekedetben látni, különös képzelődést kaptak az Angliai vallásról. —

„A' verekedés után Dec. 29. dikén, a' nevezett

víz áradni kezdvén estvig úgy megnőtt volt, hogy általában által nem lehetett rajta menni. Ekkor történt a' víz' közepén, hogy Gen. Lefebvre, mikor már csak nem oda fulladt volna, lefelé tsapattatván, azon parthoz vitetett, a' hol Anglusok voltak, és elfogatott. — „A' futó Anglusokat mind oda hagyják a' Német katonák. Mi, ma (31-dikben) Astorgában leszünk Galliczia szélén.“

A' 23-dik Bulletinben is igen kevés hadi tudósítások találhatók; annál több okoskodások az Anglusok ellen Jan. 1-ső napján jött ki, ez is Benaventében, a' hol a' 22-dik: — “

„A' Dalmatziai H. tzege (így ír a' Frantzia tudósító) Dec. 30-kán Mancillába megérkezett, a' hol az ellenség bal szárnyát a' Marquis Romana vezérlése miatt formálták az insurgensek, a' kiket General Franceschi az első reájok való ütés által megfelfeszítvén, közülök sok embert megölt, elvette két zászlókat, elfogott egy Oberstert, két Oberstlieutenantot, 50 fő tisztet, és 1500 köz embert; s azután 31-dikben Leonba bémenvén, 2000 beteget talált ott. Az az insurgens armádia, melynek vezérlését Romana Blakétól által vette, Bilbaonál 50,000, itt Mancillánál pedig leg feljebb 5000 emberből állot, etc etc.“

Ebben a' Bulletinben is igen sajnálja a' Frantzia tudósító azt, hogy Benaventében azt a' szép magazinumot felégették az Anglusok, a' melyben sok sátoron és egyeben kívül, 4000 takaródzó, és sok Rhum találtatott. — Megjegyzésre méltok pedig még ugyan ezen Bulletinben a' következő kifejezések: — “

„Az Anglusok Spanyol országi expeditziójának

történetei szép beszédekre fognak a' Parlamentomban materiát szolgáltatni. Tudtára kell adnunk az Anglus nemzetnek azt, hogy: az ő armádiája három hónapokig vesztegelt Spanyol országban, midőn az alatt jó segítségére lehetett volna a' Spanyol armádiának; hogy az ő armádiájának vezérei, avvagy azok, a' kik ezeknek eleikbe a' rendeléseket adták, azt a' nagy gyávaságot tselekedték, hogy akkor nyomultak előre, mikor a' Spanyol insurgensek már semmivé voltak tétettetve; és hogy végezetre az ő armádiája futással kezdette el az ujj esztendőt; azon ellenség által, mellyel nem mérészelt megverekedni, 's azoknak átkaik által, a' kiket felingerelt és a' kiket segiteni köteleztetett volna, üzettetvén. Ilyen próbatételek' és rezultátumok tsak attól az országtól telhetnek ki, a' melynek nintsen kormányzó széke. Fox, sőt még Pitt sem tett volna ilyen hibákat. Frantzia ország ellen, a' melynek száz ezer lovas katonái, ötven ezer mindenféle iga-vonó tabori lovai, kilentz ezer gyalog katonái vannak, Angliának a' száraz földön tsatázní akarni, annyi, mint a' bolondságot, a' leg felsőbb pontig üzni; annyi, mint a' gyalázatot szomjúhozni; annyi végezetre, mint úgy kormányozni Nagy Britannianak dolgait, mint a' Thuilleriai Udvar önnön maga kívánhatja, etc.

A' 24-dik Bulletin így következik: —

„Astorgából, Jan. 2 kán, 1809-ben. A' Benaventéből Astorga felé vivő útat az Anglusok dögöltött lovaik, terehhorzó és munitziós szekereik fedik. Astorgában, posztóval, takaródzóval, és egyéb tabori készületekkel rakott magazinumokat találtunk. Gen. Colbert, az Istriai H. tzeg előlmenő csoportja vezére, 2000 embert fogott el, és 40 fo-

goly Frantziát szabadított ki a' fogságból. A' Roma-
na serege majd egészízen oda van; annak maroka-
nyi maradványát, minden, lábbeli, egyéb ruházat,
zsold, és eledél nélkül, mint semmit úgy lehet tar-
tani.

„A' Dalmatziai Hertzege bizta Napoleon Csá-
fzár azt a' ditsőséges expeditziót, hogy egész ad-
dig a' helyig kergesse az Anglusokat, a' hol hajóra
akarnak ütni, és hajtsa a' tengerbe őket mindenestől
fogva. Tudni fogják az Anglusok, mennyibe ke-
rüljön egy gondolatlan mozdulást tenni a' Frantzia
armádia előtt. Az ő Leonból és Gallicziából való
küzzetetések, és armádiájok' egy részének öfzse-
rontatása, meg fogja őket kétségen kívül arra tanita-
ni, hogy a' füzáron való próbatételeikben vigyázób-
bak legyenek.

„Egész Januárius 1-ső napján nagy hópillák es-
tek. Ez az idő, melly a' Frantzia seregeknek igen
a' kalmatlan, bizonyosan még sokkal alkalmatlanabb
annak az armádiának, a' melly hátráló marschot ve-
ret. —

„Kataloniában bément Gen. Saint-Cyr, Barcel-
lonába. Saragofánál elfoglalták a' Coneglianói és
Trevisói Hertzegek a' Mont-Torrerói ellenséges ta-
nyát nem nagy vesztéssel. Elfogtak az insurgensek
közzül valami 1000-ret, 's a' várost azután egész-
zen körülvették. A' minázók hozzá fogtak mun-
kaikhoz. —

„Extremadurában Dec. 24-ikén Gen. Sebastia-
ni a' maga osztályával a' Tagus vizen Arzobisponál
általmenvén, az Extremadurai armádia' maradványát
megtámadta, a' melynek megzavarására elegendő volt
a' 28-dik Fr. gyalog Regiment. Ugyan azon napon

ment által ugyantsak a' Tagus vizén Almaraznál a' Danczkai H. tzege a' Gen. Valence ofztályával. Négy ágyuk, tizenkét munitziós szekerek, négy vagy öt száz foglyok, és külömbkülömb magazinumok, 's ezek között nevezetesen egy felette nagy sátoros magazinum, tették ezen napi nyereségünket. — „A' Frantzia insurgene armádia maradványa nem kapott zsóidót sok hónapoktól fogva. “

P r u f z f z i a.

A' Prufzszus Regementek (igy irnak Berlinből), mellyeknek December vége felé meg kellett volna ezen városba érkezni, meg meg nem érkeztek: de nem tsuda, minthogy jó időben is hat hetek kívántatnak arra, hogy Prufzszíából ide érkezhessenek. — A' Királyi familia tagjai még Februariusban fognak megérkezni. — Berlin felé való útozáfsoknak alkalmatósággal, minden városokon és helységeken harangszó alatt jönnek által, viszta érkezések után pedig Te Deum laudamus énekeltetik, és a' Sz. David 50 ik Soltárának 14-ik verséről prédikátziók tartatnak mindenütt.

Azt irják a' mostani Prufzszus Ministerekről, hogy ezek mind nagy tudományú fiatal emberek, a' kiknek elmebéli talentomaik az idő pallérozottságával egy forma lépések fzerént tökéletesültek, 's nem tsak Ministeri hivataljokhoz kívántató tehettséggel ditsekedhetnek, hanem a' mesterségekben és tudományokban is igen jártasok. Mint illyenek, a' Ministere között Altenstein és Dohna, a' Statustanátsosok között pedig Schön, Heydebrecht, Humbold, és Klewitz neveztetnek meg.

A' Prufzszus Király és Királyné a' mult hónap

28. dikán Memelből Pétersburg felé tovább indulván, estvére Bartowba érkeztek, a' hol Orosz Császári konyha által várattatták. Polangentól, t. i. az Orosz határszélétől fogva, mindenütt 30 Huszárok által kísértetnek, kikkel egy tizt és egy trombitás van, a' kik stáztionként váltatnak-fel. Minden várról vagy erősről, a' melly mellett elútoznak, 150 ágyulövések által tizteltetnek ő F.gek. Két Királyi Princzek vannak ő Felségekkel; egyéb kísé-
rők nem számosak; a' leg alább való tseléddelel együtt 52-ten vannak. Dec 30 dikán Rigába érkezett az utazó sereg. A' polgárok pompás serege's az őrizen ott lévő katonaság által tizteltetett. Az ágyuk durrogtak; a' város szépen meg volt estve világosittatva egézfizen. A' Rigai Kereskedők 40 ezer Rubelt gyűjtván magok között öfzfe, fényes bált adtak tiztetelekre ő K. F.geknek. Petersburgban is nagy Bés Ulyan készülétekkel várják ő F.eket, a' milyenre ott nem emlékeznek; p. o. oda való bemenetelekkör 46 Orosz Batalionok fognak parádét tenni. —

Magyar Oroszág.

Itt következik az a' hathatós beszéd, mellyet T. N. Bihar vármegye Fő Ispányi Administrátora M. Gróf Rhédei Lajos Ur eö N ga a' mult Dec. 19 dikén a' T. Vármegye' Gyűlésében elmondott: —

Régen ohajtott örömet értem-el ma, midőn szintén öt hónapok után a' Tektetes Rendeknek ily számos Gyülekezetében nem tsak szives tizteteletmet újra bizonyítani, de egyfzermind azzal a' dicső Jussal való elésre is alkalmatofságot szolgáltatni szereztsém vagyon, hogy önnön Polgár Társaink,

Atyáinkfiai és Barátink közzül, bölts általlátások szerént magoknak Tisztviselőket szabad voksal választ-hassanak.

A' Fő Ispányi Hivatalt előttem itten viselt Erdély Országi Fő Cancellarius Úr ö Excellenciáját távol léte hátráltatta ugyan ezen Nemes Megye Magistratusának a' törvényesen ki szabott 3 esztendő fzerént való meg újításában; de ez az idő haladás annyival világosabb bizonyosága azon sikeres munkás-ságnak, melyel ezen Nemes Magistratus mind köte-lelségének, mind a' közönséges bizodalomnak meg-felelt. — Reszemről a' Nemes Magistratusnak ditsé-retesen folytatott munkálkodását érzekeny szívvel megismerem, és haládatos indulattal köszönöm. — Azonban törvényes kötelelségemnek tartózyan ele-get tenni, ezen Magistratust, melynek választásá-ban mint magánosságban élt Polgár nem kevés részt vettem vólt, és a' melynek Tagjai azon idő alatt, hogy Felséges Urunk kegyelménél fogva kormányo-zásom alá rendeltettek, megelegetésemet elnyerték; mostani Hivatalának további folytatásától ezennel felkelleltik oidoznom.

Mely nevezetes alkalmatossággal szabad légyen Tekintetes Statusok a' Polgári alkotmányok vizsgálói által kérdésbe vett azon különböző vélekedésekről rövideden emlitést tennem, — ha valyon a' közön-séges Társaságok javának elősegéllésére a' Tisztviselőknék Hivatalokban állandóul való megmaradása, vagy változtatása szolgálhat e' hathatósabb eszközzül?

Egy reszről az állittatik, hogy akármely Hiva-tal nyomos folytatásának mesterségére hozzászapasztalás a' leg biztosabb oktató, és egyedül szor-galmatos tanuság által lehet arra menni, hogy az

ember alkalmas időben szólni, 's halgatni tudjon; — az árnyekat a' valóságtól meg különböztetse, — az igazgatója alatt lévőknek mindennemű tulajdonságát kitanúlja, — a' Kormányoztattakra nézve is kedvetlen dolog újabb újabb Vezérőnek igazgatásához szelni, azoknak különböző bánások módjához alkalmaztatni magokat — és ha oly tökéletességre nem hertünk is, hogy kötelefségeinket szolgálattuk kezdetével már voltaképen tudnánk; valyon egy olyan Tisztviselőtől, a' kinek Hivatalá' rövid határok közzé szorittatik, várhatni-e' a' Köz jóra törekedő epekedést? — midőn előre látja, hogy őtet jó intézetinek végre hajtásától nem tsak az időnek rövid volta kizárja, de különböző lévén az embereknek mind tehetősége, mind értelme, gyakorlata egy eleyen Tisztviselőnek hasznos törekedéseit azutánna következőnek bádgyatsága sikeretlenné teszi. — Ha tsak egy gyümölsős kertnek meg örökösét az abban lévő plántáknak kifzedése, 's ujjabbakkal való bétültetése hátráltatja, valóban a' köz dolgok jó folyamattján nyugvó köz boldogság előmenetelében akadálnak látszik, ha a' probált személyek helyébe tapasztalás nélkül szükösködő tagok állittatnak elő; — minden Kormány gyakorlott kezeket kíván, a' gyakorlás pedig és próba nem tsak idő töltéssel jár, és a' rendtartás jó folyamatját gyakran kotzkáztatja; de a' tanulókat mint egy a' mester eleibe tenni láttatik.

Más részről ugy tetszik, hogy a' Tisztviselők változtatása a' természetnek rendtartásához van alkalmaztatva, mely mindeneket a' változtatásnak törvényne alárekesztett, és egyedül az által tart fel. — Szintén addig nem esmért határt Romának hó-

dóltató hatalma, míg köz Tisztviselőit váltóztatta; és ama' nagyra látó erőszakos Máriusnak a' Consuli méltóságba hét ízben lett maga befétkelése hozta hanyatlásra a' Világ ezen diadalmas Urának méltosze kitarjedett ditsőséjét. — Az illendőség es igazság is kívánnya, hogy a' Virtusnak tartozó jutalomban mentül többen részesüljenek, és akár betsüület akár teher légyen a' Hivatal, az az érdemes ktől meg ne tagadtafson; ellenben a' teher hordozása is közönséges légyen — és valamint a' Hera eránt való édes tartozás egyformán kötelez minden P lizárt, annak szolgálatjára szintén ugy a' Hazának is dejkalkodó tulajdonsága, hogy Virtussal ékeskedő fiatal személy válogatás nélkül meg jutalmaztassa. — Ha egy egész emberkorig ugyan azon személyek által andoul folyttnak a' Hivatalokat, nem szenvedne-e a' közönséges Társaság azoknak halálával hajó törés? — Végtére több ide tartozó okoskodások elmellözésével a' mondatik, hogy valamint az értz eikopik; — a' leg keményebb rugónak mozgató ereje a' izüntelen való hafzonvétel által meggyengül; — és még ama nagy erejü Átlás is a' vállain fekvő roppant teher könnyebítésére Herculest reá birni kéntel nitett; — szintén úgy a' terhes Hivataloknak hofzfias folytatása a leg serényebb munkáságu férfit is elankasztja.

Ezen különböző kettős vélekedést ditső Eleink Hazánk rendtartására nézve egymáshoz mérsekolvén remekét adták Polgári rendszabásokban való járatos voltknak; mert mind az állandó Hivatal viselésből, mind a' Tisztteknek gyakori váltózásából származott vilzás következeseket bültsen eltávóztatván, azt a' mi ezen egymással ellenkező feitételekből a köz jó-

nak elősegítésére alkalmaztatható volt, Hazánk hazánára fordították.

Ugyan is valamint a' Napot éltető, és világosító erővel felruházott bölts természet az azon égi test körül ragyogó, és tőle világosságot költsönözö tsillagok közül némelyeket egy pontban fel függesztetni, némelyeket pedig mindenkori mozgásba tartani láttatik; hasonlóképen mezfize látó Eleink is a' Kiráyság t mind a' bétöltö Hatalomnak közép pontját, és minden Hivatalokra fényt sugározó Méltóságot a' születés során is még erősítették; a' főbb rangú Tisztsegeket állandóbbakká tették, a' Vármegye Tisztviselőire nézve pedig, kik a' bétöltö Hatalomnak leg mulhatatlanabb mozgásban lévő eszközei, azt a' rendet szabták, hogy az önnön karikájokat rendszer idő szak szakban megkerülni szokott tsillagok módjára, három esztendő eltelése után változás alá eszenek: mindazáltal sem egy átalyában, sem részszereént leendő változtatásokat kötelelességgé nem tették; hanem hogy a' fenn forgó környüállásokhoz képpest, akár egyről egyig meg marasztalsanak, akár részszereént változtalsanak, a' Nemesi Rendnek tettzésére bízták. — Egyszersmind minthogy a' Hivatal viselés nem ága a' kereskedésnek, sem nem elelem módja, és annak tárgya nem a' gazdaság szaporítása, hanem a' köz boldogság elősegítése, igaz Magyar Öseink is a' Hivataloknak valóságos érdemét nem a' bér nagy voltához, hanem a' hiv szolgálatnak belső érzéséből származott betséhez mérsekelvén, az 1435-dik esztendőbéli 2-dik, 1486. esztendőbéli, 9-dik és 1723-dik esztendőbéli 56 ik törvény tikkelye szereént arra is ki terjesztették nemes gondoskodásokat, hogy az önnön hazzon keresés valami módon

a' Közjónak eleibe né férkezhefsen. — Mely természethez alkalmaztatott mesterséges intézetnek fő tzelja; — hogy az érdemesek mindenkori és nem késedelmes jutalomra számot tarthassanak; — hogy a' köz dolgok folytatására alkalmas férfiak serege öregbüljön; hogy a' Hivatalok viselésével öfzve köttetett kedvetlenség miatt a' szolgálat terhétől senki meg ne unatkozzon; — hogy a' Nemzetnek törvényel mérsékelt szabadsága az olyanok által meg ne tsonkittafson, kik a' Hivatalnak hozfizatskás birásánál fogva magokat elbizván, mások elnyomattatására vetemedhetnének.

Ezen szabadságnak gyakorlása Tekintetes Statusok a' mai öfzve jövetelünknek is fő tzelja, és mint: hogy —

A' szabadság erőltetést nem szenved —

A' szabadsággal a' részre hajlás ellenkezik —

A' szabadság a' mások Jussaiba való elégyedéssel öfzve nem fér —

A' szabadság a' mások inyének való kedvezéssel együtt meg nem állhat —

A' szabadság mások vétkes elaltatásával vagy édesgető eltsabításával meg nem egyez.

Egy szóval az igaz szabadság kinek kinek önön jónan gondolkodású tettzésétől függő, magát idegen sugallás által vezetetni nem engedő, és másokat is tulajdon érzéséik követésében meg hagyni kívánó okos indulat. — Tökéletesen meg vagyok a' Tekintetes Statusoknak szokott egyenességről, és nemesi nagy lelküségről gyözödve, hogy ezen gondolkodás módjában vélem egyetértvén, ugyan azon egyenes lélektől vezéreltetve fogjuk mostani foglalatofságunkat elrendelni.

Valóban Tekintetes Statusok ma vetjük meg
 úrra egynehány esztendőre ezen Nemes Vármegye
 boldogságának és díszének egyik nevezetesebb talp-
 kövét, és én Felség s Fejedelmünk és Hazánk szol-
 gálatja eránt viseltető megtántoríthatatlan buzgó-
 sággal a' szegény adozó népek pártfogását szívesen
 hordozó kéz igyekezettel, és egy szóval minden-
 bal kedvezést, vagy személyes tekintetet félre té-
 vő egyenlőséggel terjesztvén a' Tekintetes Statusok
 eleibe azoknak neveit, a' kiket hivatalomhoz kap-
 tsolt Jusom szerent, és a' mennyire csak lehetett
 a' Törvény szoros értelméhez képpest mint Candi-
 datusokat kijegyeztem, méltóztatásnak a' választást
 szokott figyelmetségek szerent a' hely — a' dolog,
 és önön személyünk méltóságához alkalmaztatva,
 minden illendőséggel meg tenni. — Fordittuk arra
 minden igyekezetünket, hogy a' költsönös bizodal-
 lom, igaz barátság, és hazafüi szeretet egymásak
 kezét fogván, a' Tekintetes Statusok bölts válasz-
 tások által jó Fejedelmünk és Kedves Hazánk szolgál-
 tájra oly érdemes és alkalmas férfiakat állítsanak,
 kik buzogják az igazságot, kövessék a' tsendeséget,
 légyenek fáradhatatlanok a' közjónak előmozdításában.

* * *

Ki vagynak immár Tekintetes Státusok ezert
 Nemes Vármegyének érdemekkel tellyes Tagjai köz-
 zül az Új Magistratuális Tíz Urak szemelve, a' kik-
 nek kötelelsége, hogy a' jó erköltsre nézve tükörül,
 az előmeneteles munkáságba példa gyanánt szolgál-
 janak. — De minémü ábrázattal is bátorkodnék va-
 laki mást olyan hibáert megfenyíteni, melyben maga
 lélezkik? — lehet e' az, a' köz boldogságnak elő-

segéllésében munkás, a' ki önnön indulatin munkadni nem tud? Ki bizná az Itélet-tét-lt arra, a' kit a' fzemélyes tekintet, vagy hafzon keresés meg vakit? —

Valóban a' Vármegye Hivatala mind a' vele egybe kötteter: külömb külömbféle foglalatóságoknak méltóságára, mind az ahoz meg kívántató Nemes tulajdonágoknak különös vóltára nézve nagy tekintetet erdemel; mindazáltal éppen nem a' Hivatal Neme, hanem a' Hivatali tartózásnak szentül való teljesítése ad just arra, hogy figyelmet, szivefséget, tekintetet, sőt tífzeteletet is kívánhafsanak; — egy szóval a' ki azt akarja, hogy ötöt betsüljék, leg elsőbben is magának kell mind magát, mind másokat meg betsülni.

De jól tudván, hogy mind ezekre nézve ugyan azon egy értelem van sziveinkbe óltva, végét szakasztom ezen fontos tárgy felől való eimelkedésenek, és az az édes reménység táplál, hogy az igazság kiszolgáltatása eránt való meg tántorithatatlan vonízást — a' köz jónak váltózást nem esmérő szertetet — a' közönséges végezéseknek bé teljesítésén munkálkodó fáradhatatlan igyekezetet, — a' Törvényeknek az itéletek alá bizandó esetekre bé hunyt szemmel való alkalmaztatást tévén a' Nemes Magistratus Hivatala fogitatasának sinór mértékeül, és meg ujjított hitét szüntelen szeme előtt tartván, — Kegyelmes Királyunk szolgálatját, édes Hazánk boldogulását, a' Nemesi Rend szabadságának feltartását, és az adozó népnek megmaradását, vélem egybe tsatolt buzgósággal előmozditani, nem tsak igyekezik, de tsalhatatlanul elő is fogja sikeresen segíteni.